

[A. Johansen.]

uden paa nogen Maade at være generet. Men jeg skal erkende, at der i Arbejderorganisationerne godt kan lægges et Pres paa dem, som under forskellige Paaskud ikke ønsker at være Medlemmer; deres Grunde er ikke altid saa ideelle, tværtimod, i de allerfleste Tilfælde er de hentet nede fra den allersorteste Egoisme, og at saa de, der paatager sig Forpligtelserne, siger et Alvorsord til saadanne Mennesker, kan jeg egentlig ikke se noget galt i. Husk endelig paa, at de samme faglige Organisationer har tvunget samtlige deres Medlemmer til at gaa ind i Arbejdsløshedsforsikringen, og at det uden denne Tvang vilde være ganske umuligt at opretholde Arbejdsløshedsforsikringen! Man spørger ikke dem, der staar i fast Arbejde, om de har Interesse af at være Medlemmer af Arbejdsløsheds-kassen; der siges til dem med Fagforeningstvng: Du skal være Medlem, fordi netop du fremfor nogen anden har Pligt til at bære Byrden ved de arbejdsløses Understøttelse. Saadan en Smule organisationsmæssigt Pres maa der til, og jeg har saa megen Erfaring, at jeg kender Tilfælde, hvor Arbejdsgivere har lagt et endda særdeles haardhændet Pres paa Folk, som stod deres Interesser imod; jeg tror i hvert Fald ikke, at man fra den Side skal foreholde os, at vi bruger vore faglige Organisationer paa uberettiget Vis, til Tyranni.

Det ærede 5te Medlem for 4de Kreds (Stensballe) talte noget om, at Ændringen i § 17, Stk. 2, skulde være et Brækjern til at tvinge Lønningerne op. Naa, det er vist et kraftigt Udtryk. Det nye, der ligger deri, er dette, at hvis Overenskomster, omfattende et større Felt, angiver en højere Løn end den, en enkelt Kommune vil betale, ja, saa er det den Løn, der efterhaanden er blevet gældende for den større Kreds, som ogsaa vil være bestemmende for den lille Klub, der ønsker at slippe billigere fra det. Det andet nye tager Sigte paa det Forhold, at man, hvis Dyrtid skulde indtræde, kan komme ud for ikke at kunne bøde sig for de gamle vedtægtsmæssige Lønninger som Maalestok. Jeg vil i denne Forbindelse gerne spørge om, hvorledes man tror, det vilde være gaaet, hvis man i Tiden 1916—21, altsaa i den Tid, da den værste Prisstigning fandt Sted, havde haft en Bestemmelse som den, der nu findes i § 17, Stk. 2. Tror man, det vilde have været muligt at sige til Arbejderne eller faa noget Menneske til at forstaa, at man skulde lægge *det* Pres paa dem: I skal vedblivende arbejde for den sædvanemæssige Løn til Trods for, at alt, hvad I skal bruge, stiger

indtil det tredobbelte — som det endte med. Intet fornuftigt Menneske vil tro paa, at det kunde lade sig gøre, og der gives i det foreliggende Lovforslag kun en Adgang til at væрге sig mod tilsvarende Tilstande, hvis de maatte indtræde.

Det ærede 3die Medlem for 6te Kreds (Unmack) var inde paa Fondens daarlige Økonomi og omtalte ogsaa Grundene dertil. Det kommer vi vist til at dele Ansvaret for. Det ærede Medlem vil i alt Fald kunne faa opklaret, at en af Grundene er den, at man i 1932 tog 7 Mill. Kr. af Arbejdsløsheds-fonden til at dække Starten af Fortsættelseskasserne med, og at man ved den samme Lov bestemte, at Fonden skulde dække Halvdelen af den udbetalte Fortsættelseshjælp. Med disse udmærkede Bestemmelser ved Siden af flere andre maatte og skulde Fonden gaa et dundrende Underskud i Møde, men det er ikke noget, som kun et enkelt Parti paa Rigsdagen bærer Ansvaret for, det gør det ærede Medlems Parti ogsaa, og derfor er der ingen Anledning til at klynke over, at Regnskabet ikke kan balancere. Der er kun een Mulighed for at bringe Fonden op igen, og det er, at der skaffes flere Penge ind i den og tilstrækkeligt mange til, at Fonden kan komme ud af sine daarlige Formuesforhold i Løbet af en rimelig Tid, i hvert Fald komme paa ret Køl.

Det ærede 3die Medlem for 6te Kreds spurgte om, hvor vi fik alle de mange arbejdsløse fra — det var maaske ikke lige netop Ordene. Jeg havde nær sagt, at jeg vil hellere gaa paa den anden Side af Aen og spørge dér. Vi har været nede paa 50 000 arbejdsløse Medlemmer inden for det sidste Aars Tid, og vi er nu oppe paa 150 000. De 150 000 kommer fra Arbejde hos den Kreds af Medborgere, som det ærede 3die Medlem for 6te Kreds repræsenterer, og vi kan dog med en vis Ret sige, at det er derfra, Oplysningerne maa komme. Hvorfor har I sendt de Mennesker ud paa Gaden? De kan give os Svaret for de 100 000, for det er dem, der har sat dem paa Gaden; det er ikke de arbejdsløse, som er gaaet selv. Jeg synes, Spørgsmaalet er for naivt til, at man kan underkaste det en dybere Undersøgelse, og navnlig for naivt til at kunne standse Lovforslagets Vedtagelse eller hurtige Behandling.

Alle de Paastande, som det ærede Medlem fremsatte om Arbejdsuvilje, manglende Kontrol, Sæsonarbejde, Tilflyttere o. s. v., har den højtærede Socialminister imøde-gaaet. Der er mange andre, som har for-søgt at rejse de samme Spørgsmaal — det er ikke noget nyt; det gaar saa langt tilbage,